

forstod den sidste ærede Taler, var han egentlig mod Lovforslaget. Jeg opfattede ikke ret, om det var hans Mening, at det skulde denne Gang have den samme Skæbne, som det havde forrige Gang i Landsthinget; thi hvis det var den ærede Talers Mening, hvad jeg som sagt ikke veed, kan jeg ikke være enig med ham deri. Jeg tror, at man skylder Folkethinget, uanset at Forslaget er blevet skubbet over til os fra Folkethinget, at undergive det en nøiere Drøftelse og Behandling, og dermed mener jeg naturligvis, at Sagen bør eventuelt gaa i Udvalg. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men maa dog tillade mig, netop fordi vi have faaet det i en aldeles usforvanket Form tilbage fra Folkethinget, i den samme Form, som vi havde det i isjor, at gjøre nogle enkelte Bemærkninger ved et Par Paragrafer, Bemærkninger, som jeg ikke fandt Anledning til gjøre isjor, fordi jeg dengang havde en Følelse af, at Lovforslagets Lovetid kun kunde beregnes i Minuter. Tanken i Lovforslaget efter dets § 1 er jo den, at Borgerrepræsentantvalgene skulle ske efter Reglerne for Forholdstalsvalg, saafremt der fremkommer mindst to Kandidatlister. Der staar nu i Lovforslagets § 1 ikke „skal“ men der staar „kan modtages“; men Meningen er naturligvis, at saadanne Lister skulle modtages, nemlig senest 48 Timer, inden Valghandlingen skal begynde. Jeg vil hebe de Herrer et Dieblif fæste deres Opmærksomhed paa disse 48 Timer, thi de spille en særdeles stor Rolle i Lovforslaget. Naar der altsaa kommer to Kandidatlister inden de 48 Timer, skal Valget ske paa denne Maade. De Herrer ville erindre, at isølge Loven af 23de December 1865 — jeg huffer ikke Paragrafen, men det er ogsaa det Samme — skal altid Valget begynde Kl. 10 om Formiddagen. Naar vi altsaa f. Ex. sige, at Valget skal være Onsdag Formiddag Kl. 10, kan der indgives Kandidatlister indtil Mandag Formiddag Kl. 10. Nu gaar jeg et Dieblif ud fra, at der er indkommet 2 Lister Mandag Formiddag Kl. 10. Hvad skal der saa ske? Saa staar der dernæst i § 2, at disse Kandidatlisteres Gyldighed skal prøves i et offentligt Møde. Ved et offentligt Møde forstaa man et saadant, med Hensyn til hvilket Publikum er underrettet om, at der finder Møde Sted til den og den Tid, og hvor det altsaa kan komme og høre paa Forhandlingerne. Nu gad jeg egentlig nok vide, hvorledes et saadant offentligt Møde skulde blive indarrangeret; thi Mødet skal absolut afholdes om Mandagen, da ellers nogle af de sølgende Regler gaa islykker. Jeg siger, at de gaa islykker, fordi der staar i § 3, at Kandidatlisterne senest 24 Timer inden Valghandlingens Begyndelse skulle være kundgjorte paa formaalstjenlig Maade. Altsaa, for at blive ved

det Exempel, jeg nævnte før, senest Tirsdag Morgen Kl. 10 skulle Kandidatlisterne være bekendtgjorte og være prøvede i et offentligt Møde mellem Mandag Formiddag Kl. 10 og Tirsdag Formiddag Kl. 10. Man vil altsaa se, at der findes adskillige væsentlige Mangler ved dette Forslag. Endelig vil jeg ikke tale om, at efter § 3 skulle Kandidatlisterne trykkes og slaas op. Det er Bestemmelser, som fuldstændig maa forandres, og det saa meget mere, som de ere aldeles uforenelige med Reglen i § 14 i Lov af 23de December 1865, isølge hvilken der som bekendt med 8 Dages Barsel skal bekendtgjøres, hvor der skal afhentes Stemmefedler osv. Det er Noget, som er umuligt, naar man indtil 48 Timer før Valget er uvidende om, hvilken Valgmaade der skal bruges. Forresten har jo ogsaa Bestemmelsen i § 1 en meget væsentlig Ulempe, nemlig at Valgerne, Flertallet af Valgerne, aldrig kunne være visse paa, at der ikke fremkommer to Lister inden 48 Timer før Valghandlingens Begyndelse, og kommer der saa to Lister fra 40 Vælgere, ere alle 15,000 Vælgere bundne til kun at stemme for en af disse to Lister. Det synes jo at være temmelig meningsløst. For at undgaa det ere samtlige 15,000 Vælgere, som ikke ville høre sig under en lille Klise, der finder paa det, nødte til allesammen ogsaa at arbejde paa at opstille Kandidatlister. Den rigtige Forsiaelse af § 1 er derfor naturligvis den, at, naar dette Forslag bliver til Lov, er der aldeles ingensinde mere Tale om at vælge paa anden Maade end gennem Kandidatlister. Der er naturligvis ingen Vælger, som vil slaa sig til No med de to Lister, som mulig kunde fremkomme senest 48 Timer før Valghandlingen, og som komme frem fra Sider, med hvilke han maaste aldeles ikke sympathisere; der vil derfor være Nødvendighed for, at alle Vælgere komme paa Benene. Det kan maaste i en vis Retning være glædeligt, det tør jeg ikke sige Noget om, men at de Alle maa komme paa Benene, naar de ikke ville risikere Daerrumpning, det er klart. Det, som jeg altsaa har mod denne Bestemmelse, er, at 40 Vælgere — det kan jo indtræffe — kunne regjere hele Valget ved at indgive to Lister. En stor Kuriositet, som maaste i Virkeligheden ikke vil indtræffe, er det, naar der i § 2. b. staar, at en Kandidatliste ikke bliver ugyldig, fordi der paa den findes opført et mindre Antal Navne, end der skal vælges Borgerrepræsentanter; thi der kunne vi komme i det mærkelige Tilfælde, at det Antal, som skal vælges, slet ikke kan blive valgt. Det kan jo nemlig ske, at der kommer to Kandidatlister, hver med een Kandidat, saa har man kun to Kandidater til hele Valget, det kan ikke være anderledes. Jeg nævner disse Ting her blot for at vise, at Lovforslaget ikke er saa udmærket strevet, som det kunde være. Den ærede